

Dosarul nr. 3ra-1544/15

Instanța de fond: Judecătoria Comrat – G. Colev

Instanța de apel: CA Comrat – A. Curdov, E. Dimina, A. Bostan

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova,

Judecători: Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Inspectoratul General al Poliției, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolai Arnaut împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului cu restabilirea termenului de contestare,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 03 iunie 2015, prin s-a respins cererea de apel declarată de Inspectoratul General al Poliției, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2014,

C O N S T A T Ă :

La 15 octombrie 2014 Nicolai Arnaut s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului cu restabilirea termenului de contestare.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că prin ordinul nr. 546 п/c din 25 noiembrie 2011 a fost numit în funcția de comisar în Comisariatul raional al Poliției din Ceadâr – Lunga. Ulterior prin ordinul nr. 47 п/c din 07 martie 2013 a fost numit în funcție de șef al Inspectoratului de Poliție din Ceadâr - Lunga.

Nicolai Arnaut a menționat că la 06 iunie 2014 prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției, i s-a aplicat mustrare aspră. Drept temei pentru aplicarea sancțiunii au servit rezultatul controlului activității inspectoratului de poliție din Ceadâr – Lunga la 15 mai 2014, de către Direcția managementului operațional al Inspectoratului General al Poliției. S-a indicat asupra ilegalității instalării în cabinetul nr. 1 la etajul 1, a celulei provizorii pentru deținerea deținuților și arestaților și care nu corespund standartelor pentru așa tip de încăperi.

Reclamantul, considerînd ordinul menționat neîntemeiat l-a contestat, indicînd că la momentul intrării în funcție, celula de detenție provizorie deja era, iar în

izolatorul de detenție provizorie a Inspectoratului de Poliție din Ceadâr – Lunga există numai o celulă, care corespunde normelor legislației în vigoare.

Potrivit Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea polițistului și statutului polițistului, Inspectoratul de Poliție or. Ceadâr – Lunga este subdiviziunea Direcției de Poliție din UTA Găgăuzia, nu este persoană juridică, adică nu are cont de virament, nu încheie contracte și nu are mijloace bănești pentru repararea izolatorului de detenție provizorie, precum și pentru demontarea celulei.

Nicolai Arnaut a indicat că în perioada de la 25 noiembrie 2011 până la 15 septembrie 2014 unitatea de serviciu a Inspectoratului de Poliție Ceadâr – Lunga a fost controlată în mod repetat de către colaboratorii Direcției management operațional al MAI, iar apoi de către Inspectoratul General al Poliției, precum și de către Procuratura r-nul Ceadâr – Lunga, însă careva solicitări în scris privind demontarea celulei provizorii în adresa Inspectoratului de Poliție Ceadâr – Lunga sau Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia nu au parvenit, nu au fost efectuate careva anchete de serviciu.

Reclamantul indică că a făcut cunoștință cu ordinul la 16 iulie 2014, l-a contestat la Curtea de Apel Chișinău la 05 august 2014, dar abea la 09 octombrie 2014 Curtea de Apel Chișinău l-a informat că cererea a fost restituită pentru a fi depusă în instanța competentă. La 15 octombrie 2014 a depus cererea la Judecătoria Comrat, considerînd că a omis termenul de depunere a cererii din motive independente de voința lui.

Nicolai Arnaut a solicitat repunerea în termenul de contestare a ordinului, anularea ordinului nr. 337 п/с din 06 iunie 2014 emis de șeful Inspectoratului General al Poliției.

Prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2014 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Nicolai Arnaut. S-a restabilit Nicolai Arnaut în termenul de contestare a ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 337 п/с din 06 iunie 2014. S-a anulat ca ilegal în fapt fiind emis cu încălcarea legii și cu încălcarea procedurii stabilite a pct. 1 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 337 п/с din 06 iunie 2014 în partea aplicării sancțiunii în formă de mustrare. În rest acțiunea s-a respins (f.d. 105, 111 – 116, 159 - 164).

La 12 ianuarie 2015 Inspectoratul General al Poliției a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2014, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să se respingă acțiunea (f.d. 107, 126 - 128).

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 03 iunie 2015 s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2014 (f.d. 149 – 154, 165 - 169).

La 30 iulie 2015 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 03 iunie 2015 și hotărîrii instanței de fond din 30 decembrie 2014, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea ca tardivă (f.d. 170 - 172).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond sînt neîntemeiate, deoarece au fost încălcate normele de drept material și procedural și anume examinarea unei acțiuni tardive și cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 03 iunie 2015 și a fost expediată părților la 16 iunie 2015 (f.d. 155), fiind recepționată la 19 iunie 2015 (f.d. 157). Recurentul a depus recurs la 30 iulie 2015, fiind depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Inspectoratul General al Poliției în recursul declarat nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural, care ar fi fost încălcate sau aplicate eronat de către instanța de apel la examinarea cauzei, argumentele recurentului limitându-se la situația de apreciere de către instanțele de judecată a circumstanțelor de fapt a cauzei și a admisibilității probelor prezentate de părțile și participanții la proces.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol, stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul recurentului precum că instanța a examinat o acțiune înaintată tardiv, este neîntemeiat, deoarece reclamantul a formulat în fața instanței de judecată solicitarea de restabilire în termenul de contestare a ordinului, justificând încălcarea acestui termen.

Totodată nu și-a găsit confirmare legală nici argumentul privind încălcarea competenței jurisdicționale la examinarea cauzei, deoarece potrivit art. 11 din Legea

contenciosului administrativ nr. 793- XIV din 10 februarie 2000 acțiunea de contencios administrativ se înaintează în judecătoriile sau curțile de apel în a căror rază teritorială își are domiciliul reclamantul sau își are sediul pîrîtul, cu excepția cazurilor cînd prin lege este stabilită o altă competență.

Prin urmare, Colegiul reține, că art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 stabilește competența la alegerea reclamantului pentru litigiile de contencios administrativ, completînd în acest sens categoriile de litigii specificate la art. 39 CPC.

Potrivit art. 42 al. 1 CPC acțiunea împotriva mai multor pîrîți cu diferite domiciliu se intentează în instanța de la domiciliul sau locul de aflare al unuia dintre ei, la alegerea reclamantului.

Colegiul reține, acțiunile de contencios administrativ se înaintează în judecătoriile sau curțile de apel în a căror rază teritorială își are domiciliul reclamantul sau își are sediul pîrîtul, cu excepția cazurilor cînd prin lege este stabilită o altă competență.

Instanța de recurs menționează că instanța de contencios administrativ se consideră avînd competență jurisdicțională, cînd calitatea procesuală activă este deținută de un funcționar public, militar, persoană cu statut militar, iar obiectul litigiului îl constituie un act al autorităților publice, care aduce atingere drepturilor legitime ce rezultă din relațiile de muncă.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că argumentele recursului înaintat de Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei instanței de apel și instanței de fond, sînt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 03 iunie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolai Arnaut împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului cu restabilirea termenului de contestare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas